

УДК 338:330.322

DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/190-53>**Чернецька Т.Ю.**

аспірантка кафедри адміністративного та фінансового менеджменту,
Інститут адміністрування, державного управління та професійного розвитку
Національного університету «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-1040-9734>

Chernetska Teodoziya

Institute of Public Administration, Governance and Professional Development
Lviv Polytechnic National University

ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ НА ЗАСАДАХ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ПОВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА: ПЕРЕДУМОВИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Розкрито передумови реалізації механізму державно-приватного партнерства у вітчизняній економіці з акцентом на процеси відновлення національного господарства у повоєнний період. Аргументовано значимість та наведено змістову і функціональну роль державно-приватного партнерства у побудові ефективних стратегій залучення інвестицій з гіпотетичним припущенням їх сприяння швидкій модернізації та розвитку ключових секторів національної економіки. Узагальнено існуючий стан вітчизняного законодавчого регулювання державно-приватного партнерства та наведено доцільні етапи його впровадження у процесах повоєнного відновлення української економіки. Визначено стратегічні напрями, які доцільно враховувати в програмних документах, спрямованих на підтримку та розвиток державно-приватного партнерства в оглядовій перспективі. Аргументовано окремі напрями створення сприятливого інвестиційного клімату у повоєнний період, які стосуються положень нормативно-правової бази та інституційної інфраструктури, механізмів забезпечення прозорості процесів та критеріїв гарантування інвестицій.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, залучення інвестицій, національна економіка, повоєнна відбудова, інституційне середовище.

ATTRACTION OF INVESTMENTS ON THE BASIS OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE CONDITIONS OF POST-WAR DEVELOPMENT OF THE NATIONAL ECONOMY: PREREQUISITES AND TOOLS

The prerequisites for the implementation of the public-private partnership mechanism in the domestic economy are revealed, with an emphasis on the processes of national economy recovery in the post-war period. The importance and functional role of public-private partnership in building effective investment attraction strategies is argued, with the hypothetical assumption of their promotion of rapid modernization and development of key sectors of the national economy. The public-private partnership in various socio-economic and political environments was analyzed and it was established that it should be considered an adaptive system that uses a mechanism of its implementation adequate to the situation. It has been established that in many countries of the world, public-private partnership is currently recognized as an important socio-economic concept, which, moreover, with the change of socio-economic and political parameters in the world space, acquires new forms of its application, in particular methods of financing the development of infrastructure or providing higher quality and volume of various types of public services. The existing state of domestic legislative regulation of public-private partnership is summarized and the appropriate stages of its implementation in the processes of post-war recovery of the Ukrainian economy are given. Separate directions for creating a favorable investment climate in the post-war period are argued, which relate to the provisions of the legal framework and institutional infrastructure, investment guarantee criteria. It is substantiated that they are critically important for reducing risks for domestic and foreign investors, a factor in increasing the attractiveness of public-private partnership projects. It has been established that the Strategy for the implementation of public-private partnership in the process of socio-economic recovery of Ukraine should primarily be based on the rational planning of the stages of recovery work both for infrastructure projects important for the national economy, as well as the provision of public services and stimulation of economic growth, the application of regulatory mechanisms aimed at ensuring transparency, accountability and fair distribution of risks between public and private participants.

Keywords: public-private partnership, investment attraction, national economy, post-war reconstruction, institutional environment.

JEL classification: H54, H81, O16, P45

Постановка проблеми. Військові конфлікти і масштабні воєнні дії у будь-який період цивілізаційного розвитку і на території будь-якого державного утворення залишають вкрай негативний відбиток на його суспільно-економічному середовищі. У пово-

єнний період завжди виникають складно вирішувани виклики для державної влади та її інституцій стосовно вироблення доцільної стратегії та дієвої на практиці системи механізмів відбудови свого національного господарства. З такими випробуваннями зіткнулася й

українська держава, яка через військову агресію окупанта опинилась перед складним завданням відновлення свого національного господарства.

Одним з раціональних напрямів і дієвим на практиці стратегічним інструментом, здатним залучити необхідні інвестиції для прискорення процесу відбудови та модернізації критично важливих секторів економіки, об'єктивно розглядається державно-приватне партнерство (ДПП). Тому вже сьогодні актуалізуються дослідження потенціалу ДПП у процесах повоєнної відбудови України. В аналітичних оглядах проблематика та ключові передумови ефективного і раціонального залучення приватних інвестицій і співпрацю з міжнародними партнерами через механізми ДПП розглядаються з урахуванням сучасної диспозиції України у світовому просторі. У дослідженнях критично важливо з'ясувати законодавчу підтримку та інституційне середовище України як базові чинники ефективного застосування механізмів ДПП для залучення інвестицій у реконструкцію та розвиток всієї національної інфраструктури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній дослідницькій сфері дедалі актуальнішими стають публікації і тематичні розробки, акцентовані на формулювання гнучких моделей ДПП, адаптивних до очікуваних умов української економіки повоєнного періоду. У них знаходять вираз питання вивчення сутності, напрямків, форм та механізмів для ефективної організації ДПП. У тематичній публікації К. Павлюк та С. Павлюк розкрито сутність і роль державно-приватного партнерства та його роль у розвитку економіки й соціальної сфери, а також основні форми і передумови його впровадження в Україні [1]. В аналітичній статті Н. Клевцевич [2] розглянуто державно-приватне партнерство через призму використання відповідного типу інструментарію для регіонального розвитку.

І. Біла та Е. Іллічова проаналізували світовий досвід реалізації державно-приватного партнерства з виокремленням його характерних ознак та аналізом основних етапів його становлення [3]. В. Круглов проаналізував моделі державно-приватного партнерства [4], а в публікації А. Васильченко наведено міжнародний досвід застосування інструментів державно-приватного партнерства [5]. В більшості вітчизняних аналітичних оглядах підкреслюється важливість оцінки можливостей інституційної підтримки та створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні, відзначаючи при цьому потребу удосконалення законодавчої та регуляторної баз.

Я. Измайлов та І Єгорова наводять результати проведеного аналізу впровадження державно-приватного партнерства в Україні й інших країнах світу з висновком, що ця концепція в світовому просторі поки що не набула однакового розповсюдження через недостатньо відпрацьований механізм її реалізації [6]. В останніх дослідженнях і публікаціях аргументується, що український контекст вимагає специфічних досліджень, на чому поставлений акцент у публікації М. Дубель та А. Пашенко [7]. Науковці проаналізували методологічні засади політики державно-приватного партнерства у процесі соціально-економічного відновлення України. Г. Комарницька обґрунтувала необхідність активізування державно-приватного партнерства в умовах сучасного розвитку інвестиційно-інноваційної

діяльності [8]. Критично аналізуючи існуючу тематичну літературу можна зробити висновок про необхідність подальших досліджень в напрямку виявлення найбільш ефективних стратегій використання ДПП в Україні.

Мета статті полягає у розкритті особливостей та практичної дієвості механізмів державно-приватного партнерства для стимулювання відновлення та розвитку національної економіки України в повоєнний період. Задекларована мета передбачає аналіз існуючого та очікуваного стану інституційного та правового середовища, зокрема імперативних регуляцій, які сприятимуть ефективній реалізації такого типу проєктів для залучення вітчизняних і зарубіжних інвестицій в ключові сектори економіки.

Виклад основних результатів дослідження. В багатьох країнах світу державно-приватне партнерство зарекомендувало себе як ефективний інструмент вирішення різноманітних суспільно-економічних та соціальних завдань, зокрема реалізації проєктів модернізації та розвитку важливих інфраструктурних об'єктів [9]. Внаслідок такої співпраці окремі проєкти були реалізовані в попередні періоди і в нашій державі, проте більш масштабне впровадження механізму ДПП може стати визначальним у процесах відновлення та розвитку національного господарства на етапі його повоєнної відбудови. В узагальненому виді державно-приватне партнерство розглядається як комплексна система, у якій налагоджена структурна взаємодія між державними інститутами, місцевими органами влади та приватним сектором, включаючи банки й інвестиційні фонди.

Державно-приватне партнерство в різних соціально-економічних і політичних середовищах зазвичай розглядається як адаптивна система, яка використовує адекватний до ситуації набір інструментальних засобів. Особливої форми такого типу об'єднання ресурсів держави і комерційного сектору набуває в період загоєння того чи того виду викликів. В контексті задекларованого у статті напрямку формулювання організаційних засад і механізмів державно-приватного партнерства наголосимо, що внаслідок бойових дій на території України було зруйновано значну кількість об'єктів критичної інфраструктури та спричинило виснаження державних ресурсів для їх швидкого відновлення. У таких умовах ДПП слід розглядати механізмом вирішення широкого спектру соціально-економічних проблем, а не тільки інструментом реалізації інфраструктурних проєктів.

У багатьох країнах світу ДПП на теперішній час визнається важливою соціально-економічною концепцією, яка до того ж зі зміною суспільно-економічних і політичних параметрів у світовому просторі набуває нових форм її застосування. Наявність у її параметрах інструментарію гнучкості та можливостей формування механізму швидкої адаптації до нових викликів додає додаткового потенціалу для її використання на практиці. Державно-приватні партнерства європейських країнах пройшли в той чи інший спосіб шлях еволюції, адаптуючись до постійних змін у конкретному економічному, соціальному та політичному контекстах. Мотиваційним моментом у системі ДПП завжди виступали шляхи пошуку оптимізації державних ресурсів за рахунок залучення альтернативних методів

фінансування розвитку інфраструктури чи забезпечення вищої якості та обсягів різного виду громадських послуг.

Успішні проекти ДПП в Європі включають різноманітні ініціативи, виступаючи насамперед ключовою складовою стратегій розвитку інфраструктури, а також модернізації медичної, освітньої та інших сфер життєдіяльності [3]. Критерієм успішної діяльності такого партнерства завжди розглядається взаєморозуміння та спільна відданість ефективній реалізації таких проектів державних (муніципальних) органів і приватних учасників. За тривалий період впровадження у практику такого типу проектів європейські країни розробили достатньо надійні правові рамки та регуляторні механізми у сфері ДПП. Вони насамперед спрямовані на забезпечення прозорості, відповідальності та справедливого розподілу ризиків між державними та приватними учасниками. Наведене спрямоване на потребу розроблення нової нормативно-правової бази у сфері ДПП для залучення приватних вітчизняних і зарубіжних інвестицій в процесах повоєнної відбудови народного господарства.

В розвиток наведеного відзначимо, що в аналітичних оглядах стосовно сучасного європейського ландшафту ДПП вирізняють так звані зрілі ринки, на яких впроваджена такого типу модель співробітництва демонструє високу ефективність та ринки, що перебувають на стадії розвитку. Уряди таких країн відповідно до власних суспільно-економічних умов знаходяться в пошуку оптимальних параметрів і шляхів впровадження власної моделі чи адаптації добре зарекомендованих практик реалізації ДПП. У будь-якому разі розв'язання цієї проблематики лежить в координатах знаходження ідеального балансу між державним та приватним залученням ресурсів у проекти інфраструктури. Таке обговорення стимулює постійне удосконалення методів й механізмів фінансування проектів ДПП, але й як платформа для обміну найкращими практиками між країнами. Наведене спрямоване на формулювання базових засад побудови моделі державно-приватного партнерства з акцентуацією на їх ключову роль у відновленні України після війни.

Національна рада з відновлення України від наслідків війни, створена відповідно до Указу Президента № 266/2022 від 21 квітня 2022 року, сформулювала комплексний план дій із передбачуваними заходами й механізмами відбудови національного господарства. У цьому проектному документі охоплений широкий спектр пріоритетних напрямків. З огляду на сучасні задекларовані наміри багатьох країн і окремих компаній у відбудові української економіки ДПП можна об'єктивно розглядати вагомим потенціалом та дієвим інструментом вирішення багатьох проблемних завдань, формулюючи при цьому гнучкі рішення відповідно до конкретних потреб та контекстів стосовно кожного державного сектора і регіону.

Оптимальне використання потенціалу ДПП у своїй основі передбачає чітке окреслення всієї системи механізмів співпраці державних і регіональних інституцій з приватними організаціями [9]. Реалізація такого типу проектів вимагає застосування стратегічного підходу. На його основі забезпечується можливість встановити результат отримання синергії між державними органами та приватним сектором. Такий підхід дає змогу

оцінити ефект від залучення спеціалізованих знань та ресурсів, комплексно з'ясувати економічну чи соціальну ефективність.

Стратегія реалізації державно-приватного партнерства у процесі соціально-економічного відновлення України передусім повинна ґрунтуватися на раціональному плануванні відновлювальних робіт. Цей базовий етап важливий не тільки для інфраструктурних важливих для національного господарства проектів, але й надання публічних послуг та стимулювання економічного зростання. Цей етап вимагає проведення ретельного аудиту збитків, а також експертизи потенціалу та наявних інноваційних ресурсів у приватного сектора. Прозорість та підзвітність у процесі аудиту, забезпечені за допомогою ДПП, викликають довіру в суспільстві та зміцнюють підтримку економічних ініціатив відновлення загальнодержавних і регіональних об'єктів.

Нижче наведена структурованість та поетапна послідовність включення у ці проекти галузей і сфер економіки (рис. 1), що вважається ключовими для забезпечення ефективності відновлювальних процесів через ДПП. Приватні фінансові установи та аудиторські компанії, працюючи у межах ДПП, можуть надати необхідний фінансовий аналіз та оцінку впливу війни на різні сектори економіки та важливі для сучасних умов критерії економічної та екологічної безпеки [9].

Обґрунтована стратегія ДПП у свою чергу дозволить сформулювати дієву на практиці систему механізмів та інструментальних засобів для координації зусиль держави та вітчизняних і зарубіжних комерційних структур для відновлення інфраструктури України, посприяти економічному зростанню та соціальної стабільності в післявоєнний період. Важливим у цих процесах слід розглядати впровадження в українську практику передових технологій та інструментів аналізу даних (процесів збору й обробки інформації) для формулювання та супроводу проектів ДПП. Необхідною умовою стає інтегрування міжнародних стандартів, що передбачає впровадження визначених на міжнародному рівні практик у реалізацію проектів ДПП. Такі процеси є основою для прийняття обґрунтованих рішень як з боку української сторони, так і зарубіжних партнерів.

На початковому етапі нами виділено необхідність проведення аудиту з метою створення основи для прийняття обґрунтованих рішень стосовно пріоритетності відновлення та розвитку економіки за окремими секторами. Їх виділення нами наведено на другому етапі в розрізі відбудови інфраструктури, енергетичної безпеки та містобудування. У цих сферах використання ДПП розглядається через призму парадигми синтезу державного та приватного досвіду й залучення громад до відбудови населених пунктів. Ця концепція відкриває шлях не тільки для співфінансування в інфраструктурних проектах та потенційну міжнародну підтримку в розвитку сфери охорони здоров'я, що актуалізується в повоєнний період.

Виділена нами діджиталізація, енергетика, охорона здоров'я та екологічна безпека є лише деякими з напрямків, де ДПП може суттєво вплинути на процес відновлення, інтегруючи інновації, розвиваючи стійку інфраструктуру та підвищуючи якість життя населення. Таким чином, ДПП виступає не просто як фінансовий інструмент, а як комплексний механізм для

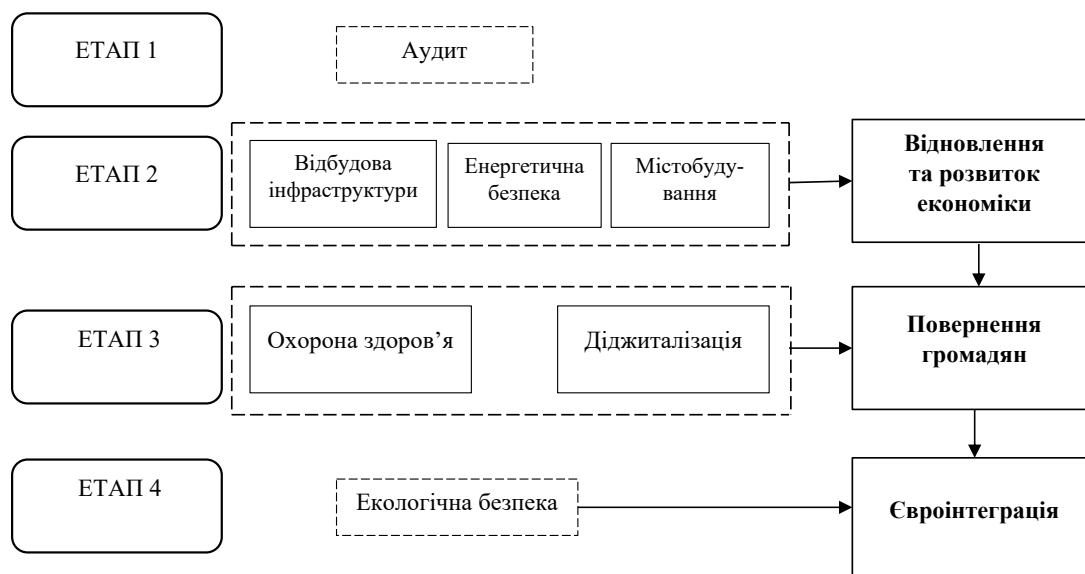

Рис. 1. Стратегія використання державно-приватного партнерства для соціально-економічного реформування та відбудови України

Джерело: сформовано автором на основі [9]

відновлення та розвитку України, залучаючи найкращі практики та інноваційні рішення для вирішення масштабних викликів післявоєнного часу. Базовим моментом очевидно слід розглядати ідентифікацію секторів з визначенням тих, які найбільш потребують інвестицій та можуть принести максимальну соціальну та економічну вигоду в контексті повоєнної розбудови. Мінекономіка розглядає ДПП як стратегічно важливий напрямок для інвестицій та скеровує зусилля своїх структур на створення умов для його максимального використання у повоєнний період, в т.ч. і з точки зору стабілізації зруйнованої екологічної безпеки країни.

На сьогодні дотримуються погляду, що визначення чітких правових, економічних та соціальних рамок для ДПП є критично важливим для залучення інвестицій. Стабільне правове поле, гарантії повернення інвестицій та прибутковості проектів розглядаються ключовими факторами, що спонукають приватний сектор до такої участі. На таких базових засадах Міністерство економічного розвитку активно займається розробленням плану дій, спрямованих на підвищення продуктивності інструменту державно-приватного партнерства. Важливість ролі приватного сектору та інвестицій у процесі відновлення національної економіки очевидна, а тому ДПП розглядається як центральний механізм для залучення фінансування у важливі сектори національного господарства, залучення підтримки від міжнародних партнерів.

У формулюванні різних версій впровадження ДПП у повоєнний період на перший план об'єктивно висувуються питання про створення добротного правового поля та інституційної інфраструктури, що передбачає розробку чітких імперативних рамок, включаючи державні гарантії та страхування ризиків. Міністерство економічного розвитку активно залучене до розробки та обговорення законопроекту, який вже пройшов перше читання в Парламенті. Цей законопроект має на меті оптимізувати процес залучення приватних

інвестицій через державно-приватне партнерство для прискорення відновлення об'єктів, пошкоджених внаслідок воєнних дій, а також для розвитку нової інфраструктури (законопроект № 7508). У ньому передбачається спрощення та уніфікація процесів підготовки ДПП проектів, введення електронної системи закупівель, відповідно до стандартів Європейського Союзу, що сприятиме післявоєнній реконструкції економіки України.

В розвиток наведеного відзначимо, що вже на теперішній час розроблена Дорожня карта співпраці з Міжнародною фінансовою корпорацією (IFC), в якій визначено ключові сектори та проекти, спрямовані на відновлення української інфраструктури та економіки. В рамках цієї ініціативи окреслено пілотні проекти і, незважаючи на складну ситуацію в країні, над їх реалізацією вже почалася робота. До них віднесено проекти у сфері охорони здоров'я, енергетики, житлового будівництва та інфраструктури. Екологічна стійкість і технологічна модернізація також виступають ключовими елементами, зосереджуючись на сталому розвитку та інтеграції екологічних стандартів у проекти ДПП. Впровадження в українську практику інноваційних технологій, включаючи цифровізацію та відновлювані джерела енергії, також розглядаються важливим для модернізації інфраструктури та забезпечення технологічної незалежності.

В проектах передбачається розвиток дорадчих та медійних служб, які залучають спеціалізовані організації та сприяють злагодженій роботі між усіма учасниками проектів ДПП [6]. Ці аспекти разом складають комплексний підхід до залучення інвестицій у повоєнне відновлення України через державно-приватне партнерство, забезпечуючи необхідну основу для ефективного та сталого розвитку країни. Враховуючи існуючі на сьогодні передумови (позиція України у світовому просторі), можна дотримуватись погляду, що держава має потенціал значно підвищити ефек-

тивність використання державно-приватного партнерства як вирішального інструменту для залучення інвестицій, а також для відновлення і розвитку національної економіки в післявоєнний період. Застосування цього механізму може сприяти не лише реконструкції зруйнованої інфраструктури, але й створенню фундаменту для нової, сучасної та стійкої України.

Вище відзначено, що створення прозорого і передбачуваного інвестиційного середовища є фундаментальним елементом для вкладення капіталу як з боку національних, так і міжнародних інвесторів. В розвиток наведеного відзначимо прийняття Закону України «Про лобіювання» (лютий 2024 р.), який має на меті організацію чітких принципів легітимної участі різних груп інтересів у процесі розробки державної політики. Згідно з цим законодавчим актом, який було розроблено за участю Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК), запроваджується Реєстр прозорості. Ця інформаційно-комунікаційна система призначена для збору, реєстрації та обробки інформації про суб'єктів лобіювання, їх діяльність та звітність, що покладається на НАЗК.

Відповідні інституційні заходи, зокрема затвердження Положення про Реєстр прозорості та Правил етичної поведінки суб'єктів лобіювання, вимагають їх оперативного впровадження Кабінетом Міністрів України для забезпечення повноцінного функціонування цього механізму. Реформа процесів лобіювання відповідає вимогам Європейської комісії та є критично важливою для подальшої інтеграції України в європейські та трансатлантичні структури, підсилить позиції України на міжнародній арені як країни, що дотриму-

ється високих стандартів управління та взаємодії з громадянським суспільством та бізнес-спільнотою.

Висновки. Державно-приватне партнерство відіграватиме, як очікується, вирішальну роль у повоєнному відновленні України, сприяючи при цьому створенню робочих місць. Обґрунтована стратегія ДПП дозволить сформулювати дієву на практиці систему механізмів та інструментальних засобів для координації зусиль держави та вітчизняних і зарубіжних комерційних структур для відновлення інфраструктури України, посприяти економічному зростанню та соціальної стабільності в післявоєнний період. Враховуючи існуючі на сьогодні передумови (позиція України у світовому просторі) можна дотримуватись погляду, що держава має потенціал значно підвищити ефективність використання державно-приватного партнерства як вирішального інструменту для залучення інвестицій, а також для відновлення і розвитку національної економіки в післявоєнний період. Створення сприятливого інвестиційного клімату у повоєнний період стосуються розробки адекватних до ситуації положень нормативно-правової бази та інституційної інфраструктури, критеріїв гарантування інвестицій. Стратегія реалізації державно-приватного партнерства у процесі соціально-економічного відновлення України повинна ґрунтуватися на раціональному плануванні етапів відновлювальних робіт як для важливих для національного господарства інфраструктурних проєктів, так і надання публічних послуг та стимулювання економічного зростання, застосуванні регулятивних механізмів, спрямованих на забезпечення прозорості, відповідальності та справедливого розподілу ризиків між державними та приватними учасниками.

Список використаних джерел:

1. Павлюк К.В., Павлюк С.М. Сутність і роль державно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку держави. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*: зб. наук. пр. Кіровоград : КНТУ, 2010. Вип. 17. С. 10–19.
2. Клевцєвич Н.А. Державно-приватне партнерство як інструмент регіонального розвитку. *Економіка і суспільство*. 2017. № 9.
3. Біла І.С., Іллічова Е.І. Світовий досвід державно-приватного партнерства. Економіка та управління національним господарством. 2018. Глобальні та національні проблеми економіки. World experience of state-private partnership.
4. Круглов В.В. Моделі державно-приватного партнерства. *Держава та регіони*. 2018. № 2 (62). С. 56–61.
5. Васильченко А.О. Міжнародний досвід застосування інструментів державно-приватного партнерства. *Фінансовий простір*. 2022. № 1. С. 18–31.
6. Ізмайлів Я.О., Єгорова І.Г. Аналіз державно-приватного партнерства в Україні та світі. *БІЗНЕСІНФОРМ*. 2019. № 1.
7. Дубель М., Пашенко А. Методологічні засади політики державно-приватного партнерства у процесі соціально-економічного відновлення України. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. № 2(68). С. 61–66.
8. Комарницька Г.О. Концептуальні основи активізування державно-приватного партнерства в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності. *БізнесІнформ*. 2019. № 8. С. 53–58. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-8-53-58>
9. Авраменко Н., Яремко І. Партнерство держави і підприємницьких структур: сучасні тенденції і перспективи розвитку. *Наукові перспективи*. 2022. № 4 (22). DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4\(22\)-86-97](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4(22)-86-97)
10. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07.2010. № 2404-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/ed20100701#Text>
11. Реалізація проєктів державно-приватного партнерства в Україні. URL: <https://mtu.gov.ua/files/Посібник%20Реалізація%20ДПП%20в%20Україні.pdf>

References:

1. Pavlyuk, K. V., & Pavlyuk, S. M. (2010). Sutnist' i rol' derzhavno-pryvatnoho partnerstva v sotsial'no-ekonomichnomu rozvytku derzhavy. *Naukovi pratsi Kirovohrads'koho natsional'noho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*: zb. nauk. pr., no. (17), pp. 10–19. Kirovohrad: KNTU.
2. Klyevtseyevych N. A. (2017). Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak instrument rehional'noho rozvytku. *Ekonomika i suspil'stvo*, no. (9), pp. 237–241.
3. Bila, I. S., Illichova, E. I. (2018) Svitovyy dosvid derzhavno-pryvatnoho partnerstva. *Ekonomika ta upravlinnya natsional'nym hospodarstvom. Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky*.

4. Kruhlov V. V. (2018) Modeli derzhavno-pryvatnoho partnerstva. *Derzhava ta rehiony*, no. 2 (62), pp. 56–61.
5. Vasyl'chenko A. O. (2022) Mizhnarodnyy dosvid zastosuvannya instrumentiv derzhavno-pryvatnoho partnerstva. *Finansovyy prostir*, no. 1, pp. 18–31.
6. Izmaylov Ya. O., Yehorova I. H. (2019) Analiz derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukrayini ta sviti, *BIZNESINFORM*, no. 1.
7. Dubel' M., Pashchenko A. (2023) Metolohichni zasady polityky derzhavno-pryvatnoho partnerstva u protsesi sotsial'no-ekonomichnoho vidnovlennya Ukrayiny. *Naukovi pratsi Mizhrehional'noyi Akademiyi upravlinnya personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnya*, no. 2(68), pp. 61–66.
8. Komarnyts'ka H. O. (2019) Kontseptual'ni osnovy aktyvizuvannya derzhavno-pryvatnoho partnerstva v umovakh rozvytku investytsiyno-innovatsiynoyi diyal'nosti. *Biznes Inform*, no. 8, pp. 53–58. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-8-53-58>
9. Avramenko, N., Yaremko, I. (2022) Partnerstvo derzhavy i pidpnyemnyts'kykh struktur: suchasni tendentsiyi i perspektyvy rozvytku. *Naukovi perspektyvy*, no. 4 (22). DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4\(22\)-86-97](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4(22)-86-97)
10. Zakon Ukrayiny «Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo» vid 01.07.2010. No. 2404-VI. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/ed20100701#Text>
11. Realizatsiya proektiv derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukrayini. Available at: <https://mtu.gov.ua/files/Posibnyk%20Realizatsiya%20DPP%20v%20Ukrayini.pdf>